

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot
dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde
Wereldt gheleeft hebben**

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

18. Ian. Het leven vande H. Prisca, Maghet ende martelaersse. an. 271.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

S. PRISCA Virgo et Martyr.

18. Januarij.

I. Gobbaire exc.

55

H E T L E V E N
V A N D E
H . P R I S C A^{18 JAN.}
A. 271.
M A G H E T
ende Martelaersle.

Den Claudius den tweeden van dien naem *Vvt oude ghekommen was in het ryck van Goomen naer Registers Galienus / heeft hy groote oorloghen gehad teghen de Gotthen / ende andere vremde volckeren ; ende vercreegh uyt-nemende victorien ; want hy versloegh dry hondert dupsent Barbaren / hy nam twee dupsent schepen / ende quam tot Goomen vol glorie ende triomphe : alwaer hy vernam / dat de Christenen door den vrede ende ruste / die *Claudius* sp eenighe jaren hadden ghehadt / seer waren vermeer- vervolght de dert / ende dat de saken van onz heyligh gheloof seer *Christenen*. waren ghegroept. Ende hy / als een heydensch mensch zynde / wilde syne valsche goden believen / ende bedansken vande victorien / die hy meynde door hen vercregen te hebben : hy beghonste dan de Christenen met groote valschede te vervolghen / als doort-vanden van sene goden ende van syn ryck. Ende door dese oorsake storteden veel heyligh Martelaren hun bloedt tot Goomen om Christus wille / die hen daerom croonde in den Heimel. Onder de welcke heeft gheweest een jonghe dochter van derthien jaren oudt / ghenaemt Prisca , ghebozen inde selve stadt van Goomen / uyt edelen gheslachte / die door de dienaren vande justicie ghevanghen is gheweest / ende voor den Kepser wierdt ghebrocht : den welcken siende dat sy soo jonck was / meynde dat de selve lichtelycken soude veranderen ; ende beval om deser oorsaken wille / datmen haer soude lepden naer den Tempel van Apollo / om dien te aenbidden / ende offerhanden te doen. De heylige Maghet en wilde gheensins het ghebode vanden Kepser ghehoorsaem zyn / om't gebodi Gods t'onderhouden ;*

D iijg segghende

Prisca wordt
ghevanghen
ende na den
Tempel
van Apollo
ghelept.

segghende dat Iesvs Christus alleen den warachtighen Godt was / dien de Christenen aenbaden ; ende dat de goden der heypdenen maer dupbelen en waren / die hen bedroghen . Den Kepser dede in haer maeghdelijck aensicht veel kaeck-smeten slacn , t welck hoe wel dat het leelijck ende swart was voor de werelt ; nochtans was't voor de ooghen Godts schoon ende blinckende . Hy wierpen haer inde karcker onder de quaetdoenders ; van welcke eenighe dooz smeecken / andere dooz vreese arbedden / om haer tot hum quaet voornemen te brenghen :maer sy bleef altoos vast ende volherdigh / sonder haer te laten verwinnen op d' eene oft d' andere maniere . Hy gheesselden haer seer wreedelijck / ende goten in hare wonderen brandende speck ende vet ; ende lepden haer wederom naer de karcker . Maer door alle dese pijnē is sy te meer in 't Christen geloove bevesticht / en inde liefde Iesu Christi versterkt ; want Christus haer vertroostende heeft syne heyligh Enghelen gesonden / om haer te besoecken ende te bevestighen in 't heyligh Christē geloove ; op dat sy de bereyddē croone vande maeghdelijcke supverheypdt ende martelie in het eeuwiche leven soude mogen ontfangen . Maer dyp dagen brocht men haer voor allen 't volck in het amphitheatrum ('t welck was eene plaetsse daer sy hunne spelen ende feesten hielen) alwaer terstout los ghelaten is eenen sellen hongherighen leeuw / om haer te verslinden ende op te eten :maer den selven / verghetende syne naturelycke wreedheypdt / viel voor de voeten vande Maghet ghelyck een schaep / haer leckende ende feesterende . De heypdenen bleven dooz dit nieuw spectakel wel verbaest ende beschaeft / ende de Christenen seer vertroost ende ghemoert . Maer dit en was niet genoegh / om te versoeten den tyran / die wreeder dan de wilde beesten was . Hy beval / datmen haer wederom soude worpen inden schandelycken karcker vande slaven / ende datmen haer daer dyp daghen soude laten sonder eten : als dese dyp daghen ghepasseeert waren / brochtiuen haer daer up / haer pijnighende met nieulwe tormenten . Hy streekten haer op de pijnbanck / makende haer lange strepen op de hupt met stalen tanzen / ende psere tanghen / beproevende d' een pijn op de andere op haer reeder lichaem . Daer naer wierpen sy haer in een groot vper / dat niet en wilde branden ; om datmen soude sien / dat alle creaturen den Heere gehoozaem

Hy lijd
beel toz-
menten ende
pijnen .